

Wij hebben nóg
een afspraak

zeer korte verhalen

Wij hebben nóg
een afspraak

Giel van der Hoeven

Colofon

© 2019-2020 GvdH

Auteur:	Giel van der Hoeven
Eindredactie:	E.K.M. van der Hoeven
Coördinatie:	VDHO vdh-online.nl
Illustratiebewerking omslag:	G-design
Omslagfoto:	Lizzy (Wilhelminapier)
Uitgeverij:	Brave New Books
ISBN:	9789464057201
Eerste druk:	maart 2020

NÓG EEN AFSPRAAK

In 50 zeer korte verhalen (zkv's) van max. 400 woorden.

"Het leven is meer maandagochtend dan zaterdagavond."

~ Godfried Bomans ~

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur of uitgever.

INHOUD

01	E-reader	11
02	Hardvocht	13
03	Vlees in De Kuip	15
04	RITFW ²	17
05	Een tasje vol lente	19
06	Afspraak	21
07	The Great Pretender	23
08	Kater in Parijs (acht seconden)	25
09	De beste jeugd	27
10	Gaffer	29
11	Loungeset	31
12	Twee	33
13	Bekraste herinnering	35
14	Pluk de dag	37
15	Boksen	39
16	Rondtoeren	41
17	Aangenaam (pleased to meet you)	43
18	Woodstock in ons dorp	45
19	Straatbeelden	47
20	Goes	49
21	Elvis kwam wat later	51
22	Ja dat was Peter	53
23	Balsturige Leo	55
24	Cinderella (you can't fake the real thing)	57
25	Haarwensen	59
26	Gekkies kijken	61
27	Min of meerling	63
28	Fiets	65
29	Eenvoudzoekers en tekortdenkers	67
30	Ossi's vs. Wessi's	69
31	Cassettebandjes	71

32	Geen onwijs mensch	73
33	Julius Anton Deelder	75
34	Grand Marnier	77
35	Keezus	79
36	Nouvelle vague	81
37	Rommelmarkt	83
38	Farewell to Kings	85
39	Jeugdactivisten	87
40	Witje, de cavia	89
41	De schaduwkoningin	91
42	Kleffe wandeltocht	93
43	Uitgestelde biografie	95
44	Zinloos	97
45	Kijkcijferkanon	99
46	New York City	101
47	Meer moois	103
48	Room 24	105
49	Van dromen naar daden	107
50	Onderbewust privéboek	109
	<i>Nederland Medialand</i> [gedicht]	111

Trots liet ik dochterlief mijn vederlichte e-reader zien.

'Kan-ie alleen in zwart-wit?' vroeg ze.

- *'Ja, de meeste boeken worden toch ook in zwart-wit gedrukt,'* zei ik. Teleurgesteld gaf ze het compacte apparaatje met het zes inch HD-schermpje aan mij terug.

Zij, die ook graag boeken leest, is namelijk opgegroeid met een dynamische kleuren smartphone; als het om handzame hebbedingetjes gaat. Ze leest met gemak in de avondschemer zónder leesbril een pocketboek uit. Dat nam niet weg dat ik superblij was met mijn elektronische aanwinst.

Geleidelijk aan verandert de kleur van het licht naar een zachtere tint op basis van een vooringestelde 'bedtijd'. Zo val je heerlijk rustig in slaap met de e-reader in de hand.

Deze wervende tekst in de advertentiebeschrijving had mij overtuigd van aanschaf. Tot dan toe las ik m'n e-boeken via de iPad. Veelal liggend op de bank. Hoe zo'n massief tablet in je linkerhand te klemmen en onderwijl met je rechtervinger te tikken en te swipen had ik mijzelf door de jaren heen probleemloos aangewend. Maar 'rustig in slaap vallen' deed ik eigenlijk nooit met die kostbare iPad in mijn handen. Die – naarmate de vermoeidheid toenam – steeds als wake-up call op m'n voorhoofd belandde.

Vroeger, met een tijdschrift of boek, lukte dat veel beter. De papieren pagina's wekte geen (pijnlijke) schrikreacties op. Hooguit hapte je vanonder je leesvoer eens extra naar adem.

Dus dat viel toen nog te overzien op weg naar dromenland. Kortom: de e-reader leek me een helende werking te hebben op lichaam en geest. Gecombineerd met het vooruitzicht maar liefst honderden (zo niet dúizenden!) boeken binnen handbereik te hebben.

Daarbij, enkele dagen eerder had ik vrouwlief nog schamper tegen dochterlief horen zeggen: *'als-ie d'r later niet meer is gooi ik ál z'n boeken weg!'*

Ze dacht kennelijk dat ik het, verdiept in m'n leesboek, niet hoorde. Niet dat haar uitspraak aanleiding was voor de aanschaf van mijn nieuwste snufje, maar het had de besluitvorming daarover wél versneld. Ze had gelijk. Je kan nooit te veel lezen – wél te veel boeken in huis halen. Waardoor alle kasten steeds voller staan. Zo'n e-reader bood dus uitkomst. Misschien had ik er wel eerder aan moeten beginnen?

De week erop was het Boekenweek. Op het plaatselijke Boekengala kocht ik een papieren boek dat ik liet signeren door de aanwezige auteur. De macht van de gewoonte bleek ineens toch weer groter dan de noviteit.